

Deklarācija par Ministru kabineta darbu

Demokrātiskā Partija Saimnieks, Savienība Latvijas Ceļš, Apvienība 'Tēvzemei un Brīvībai", Latvijas Nacionālās Neatkarības Kustība un Zaļā Partija, Latvijas Zemnieku Savienības, Kristīgo Demokrātu Savienības un Latgales Demokrātiskās Partijas koalīcija un Latvijas Vienības Partija ir vienojušās par nodomu izveidot stabilu un darbaspējīgu valdību.

Šī vienošanās panākta apstākļos, kad valstī samilzušas ekonomiskās, sociālās un parlamentārās problēmas. Politiku spēja mobilizēt labākos dažādu partiju spēkus vienotam mērķim šādos apstākļos ir īpaši būtiska. Tā vērtējama kā nopietns solis konstruktīvas darbības virzienā un reizē ir apliecinājums politiku atbildības sajūtai, kā arī politiskās un valstiskās domāšanas briedumam.

Šādas – plaša politiskā spektra atbalstītas – valdības izveidi ir noteikusi nepieciešamība steidzīgi risināt valsts varas pamatuzdevumus.

Demokrātiskā Partija Saimnieks, Savienība Latvijas Ceļš, Apvienība 'Tēvzemei un Brīvībai", Latvijas Nacionālās Neatkarības Kustība un Zaļā Partija, Latvijas Zemnieku Savienības, Kristīgo Demokrātu Savienības un Latgales Demokrātiskās Partijas koalīcija un Latvijas Vienības Partija ir skaidri formulējušas tos uzdevumus, kas ir būtiski svarīgi Latvijai un kuru risināšana ir viennozīmīgi nepieciešama. Šie politiskie spēki ir spējuši rast vienotu izpratni par valsts izpildvaras darbības principiem un stratēģiskajiem uzdevumiem.

Pēc neatkarības atgūšanas Latvija uzsāka smago un garo ceļu uz brīvību un labklājību. Šajā ceļā ir sasniegts daudz – ir noformējies Latvijas valstiskums, ir nodrošināta privātīpašuma kā institūta pastāvēšana, kas ir fundamentāli priekšnoteikumi valsts neatkarībai un labklājībai. Jaunās valdības galvenais uzdevums ir nodrošināt šo procesu neatgriezeniskumu. Šajos apstākļos īpaši būtiska ir politisko spēku vienošanās par nepieciešamību konsekventi virzīties uz integrāciju Rietumeiropas ekonomiskajā, kultūras, zinātnes un drošības telpā.

Tas ir uzdevums, kurš prasa ilgstošu piepūli un smalku diplomātiju, lai iekļaušanās Eiropā neapdraudētu nacionālās identitātes saglabāšanos, bet būtu nacionālo kultūru bagātinošs process.

Šie mērķi paredz milzīgu darbu Latvijas tautsaimniecības, politiskās un sociālās vides sakārtošanā, noteiktu virzību uz stirpu valstiskumu, iekšējo un ārējo drošību.

6. Saeimā ievēlēto politisko spēku vairākums ir vienojies par neatgriezenisku un noteiktu virzību uz tādas sociālpolitiskās un ekonomiskās vides izveidošanu Latvijā, kas sekmētu tautsaimniecības attīstību, celtu vietējo un ārvalstu uzņēmēju uzticību mūsu valstij un tās perspektīvām, attīstītu privātās iniciatīvas garu sabiedrībā un nodrošinātu sociāli atbildīga brīvā tirgus veidošanos Latvijā. Tas ir vienīgais zināmais ceļš uz labklājību, un mums tas ir jāiet.

Tas ir grūts un tāls mērķis, taču tas ir pamats, politisko spēku konsolidācijai un virzībai uz dzīves kvalitātes celšanos valstī.

Šī deklarācija ir programmatisks dokuments, kas paredz reāli veicamus soļus konkrētu ministru un politiku tālākajā darbībā, par kuriem ir vienojušās valdību atbalstījušās frakcijas

un par ko ir uzņēmušies atbildību attiecīgie ministri.

Tautsaimniecība

Par ilglaicīgu valsts ekonomiskās politikas uzdevumu valdība uzskata turpināt Latvijas iekļaušanos Eiropas valstu ekonomiskajā apritē ar mērķi iestāties Eiropas Savienībā, veidojot tās standartiem atbilstošu saimniecisko likumdošanu.

Valdības tuvāko triju gadu pamatuzdevums ir saimnieciskās rosības un uzplaukuma veicināšana ekonomiskās vides stabilitātes apstākļos.

Neatliekami uzsākama ilglaicīgas valsts ekonomiskās stratēģijas izstrādāšana.

Svarīgs valdības uzdevums ir sekmēt vienota Baltijas tirgus izveidi.

Finanses

Valsts finansu un kredītu sistēma tiks pilnveidota, lai tā efektīvi kalpotu visu Latvijas tautsaimniecības nozaru stabilai un harmoniskai attīstībai un tai nepieciešamo kapitālu uzkrāšanai, veicinot saimnieciskās krīzes pārvarēšanu, pakāpenisku iedzīvotāju labklājības pieaugumu.

Valdība atbalstīs stingru monetāro politiku, pieļaujot tikai tādu naudas emisijas apjomu, kādu nosaka iekšzemes kopprodukta (ekonomiskās aktivitātes) pieauguma objektīvas vajadzības, kā arī nepieciešamība tālāk samazināt inflāciju. Inflācijas tempa samazināšanai sabalansēt fiksēto maksājumu palielināšanu vai atbrīvošanu no tiem ar nodokļu racionalizāciju.

Jāizveido pastāvīgs sadarbības mehānisms starp Saeimu, Ministru kabinetu un Latvijas Banku, kas nodrošinātu regulāru informācijas apmaiņu un konsultācijas valsts vadības līmenī par ekonomiskās politikas jautājumiem un to saistību ar monetāro politiku.

Par finansu politikas svarīgāko sastāvdaļu valdība uzskata konsekventu virzību uz bezdeficīta budžetu. Tiks veikts pasākumu komplekss, lai divu līdz trīs gadu laikā pārietu uz sabalansētu budžeta kārtējo ieņēmumu un izdevumu daļu.

Apzinoties, ka budžeta deficīta samazināšana ir jāveic nekavējoties, valdība:

- ieviesīs visstingrākās taupības režīmu budžeta izdevumu daļā un krasu izdevumu samazināšanu valsts iestādēs, likvidējot dublējošas institūcijas, samazinot nesamērīgi uzpūstus kalpotāju statusus, pārskatot vēstniecību izdevumu lietderību;
- pilnveidos nodokļu iekasēšanas mehānismu;
- izveidos vienotu nodokļu maksātāju informatīvo sistēmu;
- palielinās pašvaldību lomu nodokļu iekasēšanā;
- paaugstinās Valsts ieņēmumu dienesta darbinieku kvalifikāciju un personālo atbildību;
- koncentrēs akcīzes nodokļa uzraudzību;
- pastiprinās budžeta līdzekļu izlietošanas kontroli, tai skaitā izstrādās un attīstīs budžeta līdzekļu izlietošanas (naudas plūsmas) operatīvās vadības sistēmu, vienlaikus racionalizējot pamatbudžeta, attīstības un speciālo budžetu struktūru.

Nodokļu sistēmai jāveicina nacionālā kapitāla uzkrāšanās un investīciju plūsmas palielināšanās tautsaimniecības nozaru atjaunošanā, mūsdienīgas ražošanas un pakalpojumu

tehnoloģiskās bāzes attīstībā, samazinot valsts atkarību no ārējiem parādiem.

Lai veicinātu tautsaimniecības attīstību, valdība:

- noteiks, ka ar nodokļu sistēmu tiek pārdalīti ne vairāk par 35 procentiem iekšzemes kopprodukta;
- sekmēs nodokļu likmju stabilizēšanos, atsevišķas izmaiņas pieļaujot tikai sakarā ar nodokļu sistēmas racionalizāciju, pieņemot ikgadējo valsts budžetu;
- nepieļaus dažādu obligāto, nodokļiem un nodevām analogisko maksājumu nepamatotu pieaugumu;
- izstrādās lauksaimniecības, kā arī mazā un vidējā biznesa kreditēšanas principus, pastāvīgu un ilgstošu lauksaimniecības subsidēšanas un finansēšanas mehānismu, tai skaitā pārskatot lauksaimniecībai pielietojamo nodokļu politiku;
- nodrošinās valsts starptautiskā kredītvērtējuma noteikšanu.

Par galveno ārējo līdzekļu piesaistīšanas formu uzskatāmas tiešās investīcijas ražošanas un infrastruktūras attīstībā. Līdz minimumam tiks samazināta valdības garantēta ārējo kredītu ņemšana.

Valdības garantētus ārvalstu kredītus pieļaus tikai Valsts investīciju programmas ietvaros, kas ir valsts budžeta sastāvdaļa.

Valsts iekšējais un ārējais parāds kopā ar citām valsts saistībām nedrīkst pārsniegt 20 procentus no iekšzemes kopprodukta.

Pilnveidojami likumi par Latvijas banku sistēmu, kreditēšanas noteikumiem un šo likumu izpildes kontrole, lai nodrošinātu banku sistēmas vispusīgu attīstību un noguldījumu drošību, kā arī banku un citu kredītiestāžu darbības stingru valstisku uzraudzību.

Īpaša un pastāvīga uzmanība tiks pievērsta finansu infrastruktūras pakāpeniskai un pilnasinīgai attīstībai, lai tā nodrošinātu gan Latvijas iedzīvotājus, tostarp – uzņēmējus, gan arī – aizvien plašāku ārvalstu klientu loku – ar banku, cita veida kredītiestāžu un apdrošināšanas pakalpojumiem.

Jānodrošina kredītiestāžu, apdrošināšanas sabiedrību, investīciju fondu darbības visstingrākā uzraudzība un to atbildība attiecībā ar noguldītājiem.

Valdība uzskata, ka reāla nekustamā īpašuma tirgus izveidošana un hipotēku kredīta attīstība valstī ir viens no visneatliekamākajiem uzdevumiem.

Jāizveido vērtspapīru tirgus uzraudzības mehānisms, kas garantētu tā drošību un stabilitāti. Vērtspapīru tirgus izveidošanas pamatprincipam ir jābūt investoru aizsardzībai. Lai to nodrošinātu, jāpanāk tirgus uzraudzība un atklātība attiecībā uz emitentiem, finansu starpniekiem, vērtspapīru cenas noteikšanu. Visi ieguldītāji ir jānodrošina ar līdzvērtīgu tirgus pieejamību, vienādu un precīzu informāciju. Tas veicams, izveidojot Vērtspapīru tirgus komiteju.

Precizējama Latvijas Bankas, Finanšu ministrijas ieņēmumu dienestu un Valsts kontroles kompetence un atbildība par noteiktu valsts finansu sfēru kontroli un attīstību. Minēto institūciju un to konkrētu amatpersonu darba efektivitāte regulāri un atklāti vērtējama, par

pamatu ņemot objektīvus finansu un valsts budžeta attīstības rādītājus.

Ekonomiskā politika

Valdības ekonomiskās politikas pamatu veidos:

- Latvijas ražotāju atbalstīšana,
- radot stabilu un drošu ekonomisko vidi, atbilstoši tam sakārtojot saimniecisko likumdošanu, īpaši nodokļu un muitas procedūru jomā;
- atvieglojot pieeju informācijai par ārējiem tirgiem, Eiropas Savienības kvotām, potenciālajiem partneriem, palīdzot veidot ārējos ekonomiskos sakarus, maksimāli iesaistot šai darbā Latvijas vēstniecības ārzemēs, nosakot un koordinējot atbildīgo vietējo institūciju darbu šai virzienā;
- nodrošinot valsts palīdzību informācijas ieguvei par starptautiskajiem standartiem un kvalitātes sistēmām, pilnveidojot un finansējot attiecīgos dienestus;
- realizējot eksporta veicināšanas programmas pasākumus, tai skaitā veidojot kredītgarantiju, eksporta apdrošināšanas un finansēšanas fondus (banku) ārēji konkurentsējīgas vai importu aizvietojošas produkcijas ražošanas un pakalpojumu sniegšanas nodrošināšanai, izstrādājot un realizējot speciālas valsts atbalstītas programmas, piemēram, iepakojuma un dizaina uzlabošanai Latvijas precēm;
- sekmējot mazā un vidējā biznesa attīstību (tai skaitā lauksaimniecībā) ar labvēlīgu nodokļu politiku, veidojot īpašus finansēšanas un kredītgarantiju fondus, sniedzot valsts atbalstu uzņēmēju apmācīšanā un projektu izstrādāšanā;
- uzņemoties darbaspēka pārkvalificēšanas prognozēšanu un organizāciju.

Infrastruktūras intensīvāka attīstīšana, finansējot to no valsts investīciju programmas, vienlaicīgi maksimāli piesaistot tiešās vietējās un ārvalstu investīcijas, kā arī izmantojot koncesiju mehānismu.

Valsts ģeogrāfiskā stāvokļa priekšrocību maksimāla izmantošana, veicinot to nozaru attīstību, kurām pieejamas vietējās izejvielas, kā arī nozares, kas saistītas ar tranzīta koridoru un ostu apkalpošanu.

Ārvalstu investīciju piesaistīšanai valdība:

- optimizēs uzņēmējdarbības reģistrācijas procedūras (licenču, atļauju saņemšanu);
- nodrošinās pakalpojumu kopumu ārvalstu investoru darbības uzsākšanai;
- vienkāršos zemes pirkšanas procedūru ārvalstu ieguldītājiem un uzņēmēj sabiedrībām investīciju objektu celtniecībai un ekspluatācijai.

Valsts īpašumu pārvaldīšanas sakārtošana, valsts īpašumā vai kontrolē esošo uzņēmumu komercializācijas un ekonomiski pamatotas darbības nodrošināšana, konkretizējot atbildīgo valsts institūciju pienākumus un atbildību, izslēdzot funkciju dublēšanu.

- Privatizācijas procesa intensifikācija:
- uzsākt lielo valsts uzņēmumu privatizāciju;
- precizēt sertifikātu pielietošanas iespējas privatizācijā, veicinot privatizējamo valsts uzņēmumu akciju tirgošanu Fondu biržā;
- vienkāršot privatizācijas procesa procedūru, novēršot birokrātiskus šķēršļus;
- privatizācijas procesā aktīvi iesaistīt to valsts investorus, ar kurām Latvijai ir noslēgti līgumi par investīciju aizsardzību;

- nodrošināt iespēju privatizācijas gaitā norakstīt vai kapitalizēt privatizējamo uzņēmumu parādus valsts budžetam;
- izvērtēt atsevišķu infrastruktūras nozaru privatizācijas iespējas, ar mērķi taupīt valsts budžeta līdzekļus.
- Privatizācijas rezultātā iegūto līdzekļu pārorientācija valsts mērķprogrammu finansēšanai.

Valdība stingri sekos monopoluzņēmumu darbībai energosaimniecības, sakaru, satiksmes un resursu apgādes jomā, izanalizēs pašreizējo elektroenerģijas un siltumenerģijas tarifu pamatotību, nepieļaujot iespēju monopoluzņēmumiem iedzīvoties, izmantojot savu monopolstāvokli.

Ekonomiskās aktivitātes veicināšana un patērētāju aizsardzība, paredzot uzņēmēju tiesības un pienākumus dabiskā monopolstāvokļa vai konkurences apstākļos.

Enerģētiskās politikas pilnveidošana, nodrošinot Latvijas enerģētiskās neatkarības palielināšanu.

Stabilu un skaidru apstākļu nodrošināšana enerģētikas sektorā ar mērķi veicināt energoefektivitātes palielināšanu.

Tirgus orientētu cenu un tarifu stimulēšana, kas veicina resursu efektīvu izmantošanu visā energoapgādes jomā, ietverot tajos vides aizsardzības pasākumu izmaksas.

Enerģijas cenu subsidēšanas pārorientācija no enerģijas ražotājiem uz patērētājiem.

Investīciju piesaistīšana ar mērķi sakārtot energosaimniecību, nodrošināt tai kvalitatīvu ekspluatāciju un attīstību, tai skaitā piesaistot stratēģiskos investorus, kas var nodrošināt resursu piesaisti.

Izmantojamā kurināmā diversifikācija ar mērķi samazināt atkarību no viena veida energoresursiem, tai skaitā intensīvāka vietējo atjaunojamo energoresursu izmantošana. Rietumu energoresursu piesaiste ar mērķi samazināt atkarību no Austrumu piegādātājiem, tai pašā laikā maksimāli saglabājot lētākos ieguves avotus.

Energotaupošu tehnoloģiju un materiālu pielietošana, resursu maksimāla taupīšana, lietotāju izglītošana šai virzienā.

Ciešākas sadarbības veidošana ar Baltijas valstīm elektropārvades sistēmu un gāzes vadu efektīvākai izmantošanai.

Ekonomiskā politika

Privatizācijas rezultātā iegūto līdzekļu pārorientācija valsts mērķprogrammu finansēšanai.

Valdība stingri sekos monopoluzņēmumu darbībai energosaimniecības, sakaru, satiksmes un resursu apgādes jomā, izanalizēs pašreizējo elektroenerģijas un siltumenerģijas tarifu pamatotību, nepieļaujot iespēju monopoluzņēmumiem iedzīvoties, izmantojot savu monopolstāvokli.

Ekonomiskās aktivitātes veicināšana un patērētāju aizsardzība, paredzot uzņēmēju tiesības un

pienākumus dabiskā monopolstāvokļa vai konkurences apstākļos.

Enerģētiskās politikas pilnveidošana, nodrošinot Latvijas enerģētiskās neatkarības palielināšanu.

Stabilu un skaidru apstākļu nodrošināšana enerģētikas sektorā ar mērķi veicināt energoefektivitātes palielināšanu.

Tirgus orientētu cenu un tarifu stimulēšana, kas veicina resursu efektīvu izmantošanu visā energoapgādes jomā, ietverot tajos vides aizsardzības pasākumu izmaksas.

Enerģijas cenu subsidēšanas pārorientācija no enerģijas ražotājiem uz patērētājiem.

Investīciju piesaistīšana ar mērķi sakārtot energosaimniecību, nodrošināt tai kvalitatīvu ekspluatāciju un attīstību, tai skaitā piesaistot stratēģiskos investorus, kas var nodrošināt resursu piesaisti.

Izmantojamā kurināmā diversifikācija ar mērķi samazināt atkarību no viena veida energoresursiem, tai skaitā intensīvāka vietējo atjaunojamo energoresursu izmantošana. Rietumu energoresursu piesaiste ar mērķi samazināt atkarību no Austrumu piegādātājiem, tai pašā laikā maksimāli saglabājot lētākos ieguves avotus.

Energotaupošu tehnoloģiju un materiālu pielietošana, resursu maksimāla taupīšana, lietotāju izglītošana šai virzienā.

Ciešākas sadarbības veidošana ar Baltijas valstīm elektropārvades sistēmu un gāzes vadu efektīvākai izmantošanai.

Lauksaimniecība, mežsaimniecība un zivsaimniecība

Latvijas lauksaimniecības uzdevumi ir ne tikai nozares ražošanas veicināšana, bet arī lauku vides veidošanas un sociālā stāvokļa uzlabošana. Valdība veidos tādu lauksaimniecības politiku, lai:

- nodrošinātu valsts iedzīvotāju apgādi ar Latvijā ražotiem galvenajiem pārtikas produktiem, vienlaicīgi uzlabojot vietējo ražojumu kvalitāti, izmantojot Latvijas lauksaimniecības iespējas atbilstoši klimatiskajiem apstākļiem un nodrošinot nozares līdzdalību starptautiskajā darba dalīšanā;
- lauku iedzīvotājiem būtu iespējas atrast arī citus nodarbes veidus un ienākumu avotus, sekmējot apdzīvotības decentralizāciju un lauku vides kompleksu attīstību;
- saglabātu Latvijas laukiem raksturīgo dzīves vidi, ievērojot vēsturiski izveidojušās reģionālās īpatnības un dabas resursu bagātības.
- Iekļaujoties Eiropas Savienībā, maksimāli ievērot Latvijas lauku un lauksaimnieku intereses, pakāpeniski harmonizējot likumdošanu ar ES prasībām un piemērojoties ES kopējās lauksaimniecības politikas attīstībai.
- Ilglaicīgas lauksaimniecības politikas noteikšana ar likumu par lauksaimniecību, paredzot lauku un lauksaimniecības attīstības tendences un tās īstenošanas politiku Valdības Ziņojuma (Gada likuma) veidā.

Lauksaimniecības produktu iekšējā tirgus stingra aizsardzība un kvalitatīvas pārtikas ražošanas uzsākšana Latvijā, harmonizējot nacionālo standartu prasības ar starptautiskajiem

noteikumiem.

Subsīdiju un kreditēšanas mehānisma pilnveidošana, paredzot:

- lauksaimniecības veicināšanu, tās kreditēšanai attīstot hipotekāro aizdevumu sistēmu;
- subsīdijas augkopības un lopkopības specializācijai un kvalitatīvas produkcijas ražošanai;
- aizdevu procentu subsīdijas noteiktu programmu ietvaros;
- eksporta barjeru pārvarēšanas atbalsta programmu izstrādi (īstermiņa kreditēšana, ārvalstu ievedmuitu izdevumu kompensācija);
- lauku infrastruktūrai un sociālo problēmu risināšanai mērķētu projektu izstrādi un ieviešanu;
- racionālas zemes izmantošanas veicināšanu;
- Eiropas Savienības tiešo maksājumu un reģionālo (strukturālo) fondu pielietošanas iespēju un izdevīguma izvērtēšanu.

Zemnieku saimniecību specializācijas un lauku uzņēmēju brīvprātīgās kooperācijas veicināšanu.

Likumdošanas sakārtošana, lai nepieļautu pārstrādes uzņēmumu ilglaicīgu nenorēķināšanos par piegādāto produkciju zemnieku saimniecībām un statūsabiedrībām.

Zemes tirgus veicināšana lauku apvidos:

- attīstot hipotekāro zemes pārdošanas sistēmu;
- vienkāršojot birokrātiskos procesus zemes īpašuma tiesību atjaunošanā un tiesiskajā nostiprināšanā;
- sekmējot valstij un pašvaldībām piekrītošo zemju izmantošanu.
- Valdības politikas galvenais virziens mežsaimniecībā ir trīs funkciju – ekonomiskās, ekoloģiskās un sociālās – harmonizācija.
- Lai nodrošinātu mežsaimniecības un kokapstrādes attīstību, valdība apņemas:
- īstenot vienotu valsts meža politiku un likumdošanu visos mežos neatkarīgi no to īpašuma statusa, nostiprināt Valsts meža dienesta valstiskās funkcijas;
- turpināt iekļaut modernos meža ekoloģijas principus meža apsaimniekošanas politikā un tiesību aktos;
- radīt apstākļus modernu tehnoloģiju ieviešanai kokapstrādē un koksnes pārstrādē, lai nodrošinātu konkurētspējīgas produkcijas ražošanu;
- stimulēt uzņēmējdarbību lauku rajonos atbilstoši resursu izvietojumam, kā arī mazo un vidējo pārstrādes uzņēmumu attīstības veicināšanu tuvāk izejvielu resursiem;
- veicināt augstākas pārstrādes pakāpes produkcijas ražošanu un eksportu, vienlaicīgi meklējot iespējas vietējā tirgus attīstībai, pārstrādes atlieku lietderīgai izmantošanai lauku rajonu enerģētikā, plātņu un celulozes ražošanā, paredzot stimulējošu nodokļu sistēmu;
- piesaistīt perspektīvas mērķinvestīcijas;
- izstrādāt un ieviest starptautiski harmonizētu kvalitātes un sertifikācijas sistēmu;
- atbalstīt privāto mežu īpašniekus izglītībā un citos ar meža apsaimniekošanu saistītos jautājumos;
- veidot Latvijas meža politikas pārstāvniecību un Latvijas uzņēmēju interešu atbalstu starptautiskā mērogā.

Lai nodrošinātu zivsaimniecības saglabāšanu un attīstību:

- zivsaimniecība pēc statusa tiks pielīdzināta lauksaimniecībai;
- valdība izstrādās zivsaimniecības mērķprogrammas izstrādi un īstenošanu;
- noslēgs starpvalstu nolīgumus zvejas limitu un citos zvejniecības jautājumos;
- noregulēs ostu izmantošanu zvejniecības interesēs;
- veicinās zvejniecības pašpārvaldes institūciju veidošanos un darbību.

Satiksmes

Latvijas ģeopolitiskais stāvoklis ir viens no objektīviem priekšnoteikumiem, lai, nodrošinot sakārtotu likumdošanu, attīstītu infrastruktūru un izglītotus speciālistus, konkurences apstākļos tā iekarotu atbilstošu vietu tranzīvalstu vidū.

Galvenais uzdevums ir nodrošināt efektīvas transporta sistēmas attīstību, lai nodrošinātu pieprasījumu pēc kvantitatīviem un kvalitatīviem pārvadājumiem, kā arī sakariem ar noteiktu drošību un pieņemamām izmaksām.

Konkurentspējīgu transporta koridoru darbības nodrošināšana visā valsts teritorijā, izstrādājot valsts tranzīta politiku, kas paredz vienotas transporta koridoru tarifu un nodokļu politikas izveidošanu, kas ļaus nodrošināt Latvijas transporta koridoru konkurētspēju pieaugošās starptautiskās konkurences apstākļos.

Sarunās ar ES panākt Latvijas iekļaušanu Eiropas Savienības transporta koridoru struktūrā.

Piesaistīt investīcijas kompleksai transporta attīstībai, radot nosacījumus Latvijas transporta sistēmas integrācijai Eiropas Savienības transporta sistēmā. Paredzēt valsts garantētus kredītus un investīcijas satiksmes infrastruktūras attīstībai.

Valsts transporta infrastruktūras efektīvākai izmantošanai transporta koridoru pilnveidošana starptautiskajai satiksmei, attīstot dzelzceļus, ostas, lidostas, cauruļvadus un autoceļus, savstarpēji sasaistot transporta tīklus, paplašinot kombinētos pārvadājumus.

Valdība gādās par energoresursu tranzīta un uzglabāšanas jaudu atjaunošanu un turpmāku attīstību, izstrādās centralizētu ilgtermiņa attīstības stratēģiju, kas nodrošinās valstij būtiski svarīgās tranzītnozares intensīvu un harmonisku attīstību.

Lai nodrošinātu Latvijas ostu starptautisko konkurētspēju un ārvalstu ieguldījumu piesaisti tajās, valdība atbalstīs brīvostu izveidošani lielākajās Latvijas ostās.

Valsts iedzīvotāju pieprasījuma apmierināšana pēc pasažieru transporta pārvadājumiem, nodrošinot laukos un valsts attālos reģionos dzīvojošos iedzīvotājus ar autobusu un dzelzceļa satiksmi, izveidojot vienotu subsidēšanas mehānismu.

Pilsētu un lauku iedzīvotāju pilnīga nodrošināšana ar telefonu sakariem, īstenojot telekomunikāciju modernizācijas projektus, kuros jāparedz lauku un valsts attālos reģionos dzīvojošo iedzīvotāju pieprasījuma apmierināšana pēc sakaru līdzekļiem reģionālās attīstības programmas ietvaros, kā arī maksimāli jāizmanto valsts zinātniski tehniskais potenciāls un vietējo ražotāju iespējas telekomunikāciju produkcijas izgatavošanā.

Reģionālā attīstība un vides aizsardzība

Par reģionālās attīstības galveno mērķi uzskatāms optimāls ražošanas faktoru un sociālās infrastruktūras izvietojums visā Latvijas teritorijā, decentralizēta, līdzsvarota valsts teritorijas attīstība.

Reģionālajā politikā īpaši svarīgi ir:

- Reģionālās attīstības koncepcijas iedzīvināšana un 'Reģionālās attīstības' likuma izstrāde.
- Ražošanas faktoru un sociālās infrastruktūras izvietojuma optimizēšana Latvijā;
- Rīgas atslogošana, savienojot to ar attīstību 'Eiropas pilsētas' virzienā;
- pārējās teritorijas paātrināta attīstība, veidojot attīstības centrus ārpus galvaspilsētas;
- valsts reģionālās struktūras pilnveidošana decentralizācijas virzienā (tai skaitā pārvaldes institūciju decentralizācija);
- adekvātas reģionālās statistikas izveidošana un attīstības reģionu noteikšana;
- valsts tiešo investīciju virzība lauku rajonu attīstībai;
- mazo un vidējo uzņēmumu attīstības prioritāte lauku novados;
- īpašu valsts programmu izstrāde un īstenošana depresīvo reģionu attīstībai.

Sekmēt tūrisma attīstību un kūrortu atdzimšanu.

Būvniecības politikas pilnveidošana:

- jaunu būvnoteikumu ieviešana, harmonizējot tos ar Eiropas un pasaules normām;
- mājokļu programmas izstrāde, ievērojot maznodrošināto intereses;
- vietējo būvmateriālu ražošanas un iekšējā būvtirgus veicināšana;
- dzīvokļu rekonstrukcijas un celtniecības kreditēšanas mehānismu attīstīšana.

Valsts un pašvaldību sadarbības mehānisma noteikšana likumdošanā reģionālās attīstības jomā.

Pašvaldību lomas un tiesību nostiprināšana:

- nodokļu iekasēšanā, ievērojot likumos noteikto kārtību;
- ekonomisko sviru izmantošanā savas teritorijas attīstībā;
- pašvaldību budžeta veidošanas mehānisma pilnveidošana, lai pilnībā nodrošinātu likumdošanā noteikto funkciju izpildi;
- sakārtojot pašvaldību īpašuma attiecības;
- iedzīvotāju līdzekļu piesaistīšanā teritorijas attīstībai.

Finansu izlīdzināšanas fonda mehānisma pilnveidošana, valsts un pašvaldību, kā arī pašvaldību savstarpējās sadarbības veicināšana.

Valsts līdzdalība konsultatīvo dienestu, informācijas un izglītības centru izveidē Latvijas novados.

Latvijas reģionālpolitikas harmonizācija ar Eiropas Savienības reģionālpolitiku, nodrošinot ES veicinošo pasākumu un fondu izmantošanu.

Vides aizsardzības jomā valdība izvirza sekojošus mērķus:

- nodrošināt priekšnoteikumus līdzsvarotai un ilgtspējīgai attīstībai;
- panākt vides kvalitātes būtisku uzlabošanu teritorijās ar paaugstinātu riska pakāpi un nepieļaut tās pasliktināšanos pārējās teritorijās;
- saglabāt esošo bioloģisko daudzveidību;
- nodrošināt dabas resursu lietderīgu un ilgstošu izmantošanu.

Šo mērķu sasniegšanā īpaši svarīgi ir:

- samazināt piesārņojuma slodzes iekšējās ūdenstilpnēs un Baltijas jūrā;
- mazināt bīstamo un sadzīves atkritumu apjomu un to kaitīgumu, ieviešot savākšanas, šķirošanas, pārstrādes un drošas uzglabāšanas sistēmu;
- visaptveroša un patiesa informācija par vides kvalitāti;
- vides izglītība un vidrūpes darbinieku kvalifikācija;
- resursu taupība.

Sociālā politika

Izglītība un zinātne

Izglītības attīstība ir viens no galvenajiem Latvijas valdības uzdevumiem, jo tā ir latviešu nācijas pastāvēšanas un uzplaukuma priekšnoteikums.

Lai īstenotu izglītības politiku, tuvākajos gados veicami šādi uzdevumi:

Valsts budžeta izdevumu noteikšana izglītībai pašreizējā posmā tādā līmenī, lai būtu iespējams nostiprināt un pilnveidot valsts finansēto izglītību.

Valsts nodrošina finansējumu pamatizglītībai, vidējai un daļēji augstākajai izglītībai, arī izveidojot un ieviešot studiju kreditēšanas sistēmu 1996./1997. mācību gadā.

Valsts finansētajās augstskolās mācības notiek valsts valodā un tiek uzsākta pakāpeniska pāreja uz latviešu mācību valodu vidējās mācību iestādēs. Valsts atbalsta arī nacionālo minoritāšu skolas, kurās daļa priekšmetu tiek mācīti minoritātes valodā, daļa – valsts valodā.

Jānodrošina pilns valsts finansējums pedagogu algām tajās akreditētajās privātajās mācību iestādēs, kuras pilda obligātās pamatizglītības valsts pasūtījumu.

Valdība pakāpeniski nodrošinās tādu skolotāju atalgojumu, kas nav zemāks par ierēdņu vidējo atalgojumu.

Līdzekļi skolotāju un augstskolu pasniedzēju algām daļēji rodami, pārkārtojot Izglītības ministrijas sistēmu, samazinot attiecīgo ierēdņu skaitu, nododot kvalifikācijas celšanu un zinātniski pētniecisko darbu augstskolām, kas gatavo pedagogus.

Atbilstoši izglītības likuma prasībām jānodrošina pakāpeniska pāreja valsts skolu mācību plānos uz izvēles priekšmetiem 'Tautu ētiskie un tikumiskie pamati' un 'Kristīgās reliģijas mācība'.

Mācību iestāžu patstāvība mācību programmu izstrādē, ievērojot valsts pasūtījumu.

Zinātnes un augstskolu integrācijas mehānisma reāla iedarbināšana, to cieši saistot ar augstskolu un studiju programmu akreditāciju un finansēšanas principu pilnveidošanu.

Noteikt īpaši atbalstāmās zinātnes nozares, kuru attīstībai saglabājamas atsevišķas institūcijas.

Izglītības fonda attīstība. Atbalsts privātu mācību iestāžu izveidei un darbībai.

Lauku rajonu izglītības tīkla veicināšana, mazo sākumskolu atjaunošana saskaņā ar iedzīvotāju vajadzībām. To problēmu atrisināšana, kas bērniem liedz apmeklēt skolu. Skolu autobusu sistēmas ieviešana laukos. Papildpalīdzība lauku skolēniem – likumā noteikts pašvaldību un valsts kopuzdevums.

Pieaugušo izglītības sistēmas attīstīšana, ievērojot darba tirgus pieprasījumu.

Jaunatnes politikas izstrāde un finansiāls atbalsts.

Bērnu invalīdu un bāreņu izglītības veicināšanas valsts programma.

Fiziskā kultūra un sports ir tautas kultūras sastāvdaļa un valsts prestižu veicinošs faktors. Veicinot bērnu un jauniešu iesaistīšanos sporta nodarbībās, sekmējot tradicionālo sporta veidu attīstību, veidojot nacionālo sporta spēļu fondus un atbalstot sporta veterānus un invalīdus, fiziskajai kultūrai un sportam ir jāklūst par iedarbīgu līdzekli sabiedrības morālajā un fiziskajā atveseļošanā.

Kultūra

Savā rīcībā valdība vadīsies no atziņas, ka kultūras vērtības ir tas nezūdošais kapitāls, kas ļāvis izdzīvot latviešu tautai kā vienotam veselumam par spīti visām vēsturiskajām kolīzijām. Šo vērtību saglabāšana, izmantošana un brīva attīstība ir vienīgais garants arī nācīgas turpmākai pastāvēšanai.

Valdība īpašu uzmanību veltīs tradicionālo, latviešu mentalitātē un vispārcilvēciskajā humānismā sakņoto tradīciju izkopšanai gan sadzīvē, gan pašdarbības un lietišķajā, gan profesionālajā mākslā. Šai nolūkā tiks veiktas plašas konsultācijas ar attiecīgo nozaru speciālistiem, izstrādājot valstisko kultūras veicināšanas programmu, nosakot valsts pasūtījumus, subsīdijas un prēmijas. Īpašas rūpes tiks veltītas lauku kultūras centru atdzīvināšanai.

Būtiska vieta tautas identitātes izkopšanā tiks atvēlēta latviešu trimdas kultūras mantojuma apgūšanai un iesaistīšanai aktuālajā kultūras aprites procesā. Tiks izstrādāta un realizēta šā mantojuma apzināšanas programma, kā arī noteikti nodokļu atvieglojumi iestādēm un organizācijām, kas ieguldīs līdzekļus ārzemēs radīto latviešu kultūras vērtību iegādē un pārvešanā uz Latviju.

Veicinot mecenātisma un atsevišķu kultūras pasākumu sponsorēšanu, tiks izstrādāta nodokļu atlaižu sistēma ziedotājiem, kā arī bērnu kultūras iestādēm.

Valsts kultūras politika saistāma ar izglītības pilnveidi un izvirzāma kā sociālpolitisks

uzdevums.

Veselība

Valdība apņemas sadarbībā ar pašvaldībām un medicīnas profesionāļu sabiedriskajām organizācijām koordinēt un kontrolēt tirgus elementu pielietojumu veselības aprūpē. Vienlaicīgi jāattīsta un jāstimulē ārstu profesionālā pašpārvalde.

Veselības aprūpes finansēšana jāveido uz obligātās veselības apdrošināšanas bāzes, saglabājot stratēģisko veselības aprūpes programmu finansējumu no valsts budžeta. Pārejas posmā jāatbalsta brīvprātīgā veselības apdrošināšana kā veselības aprūpes finansēšanas sastāvdaļa.

Vistuvākajā laikā nepieciešams:

- izstrādāt un pieņemt likumu par obligāto veselības apdrošināšanu;
- izdarīt izmaiņas nodokļu likumdošanā, samazinot iedzīvotāju ienākuma nodokļa un sociālā nodokļa apjomu proporcionāli veselības apdrošināšanas obligātā maksājuma apmēram, kā arī optimizēt pārējo nodokļu politiku;
- izstrādāt un apstiprināt kārtību, kas nosaka veselības apdrošināšanu pensionāriem, nestrādājošiem invalīdiem un citām sociāli neaizsargātām iedzīvotāju kategorijām uz valsts un pašvaldību līdzekļu rēķina;
- nodrošināt pacientam brīvu ārsta un ārstniecības iestādes izvēli;
- paplašināt primārās veselības aprūpes apjomu, veicinot ambulatorās medicīnas privatizāciju un vispārējās prakses ārstu dienesta veidošanu;
- izstrādāt, apstiprināt un veikt valsts, pašvaldību un privāto veselības aprūpes iestāžu un tajos esošo medicīnisko tehnoloģiju akreditēšanu;
- pieņemt likumus par ārstniecību, ārstu praksi, ārstu pašpārvaldi.

Sociālā nodrošināšana

Valsts ar vecajām administratīvi komandējošajām metodēm nav spējīga īstenot efektīvu, daudzpusīgu uz indivīdu un ģimeni orientētu sociālo politiku. Valdība apzinās, ka pārejas posmā rūpes par sociāli jutīgiem un neaizsargātiem iedzīvotājiem ir jāuzņemas sabiedrībai, pašvaldībām un valdībai, veicinot personu līdzdalību un līdzatbildību par savu sociālo drošību.

Valdība turpinās un pilnveidos iesākto sociālās aizsardzības un apdrošināšanas principu īstenošanu, kā arī pensiju reformu. Tādēļ noteikti tiks saglabāts patstāvīgs, no valsts budžeta atdalīts sociālais budžets. Maksājumus tajā veiks darba devējs, darbinieks un valsts.

Ieviest uz sociālo apdrošināšanu balstītus likumus:

- 'Par valsts pensijām';
- 'Par apdrošināšanu bezdarba gadījumā';
- 'Par slimības un maternitātes pabalstiem';
- 'Par apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem un arodslimībām';
- 'Par civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu'.

Sociālās apdrošināšanas izmaksām ir jābūt atbilstošām iemaksām – tas mudinās strādājošos veikt sociālās apdrošināšanas iemaksas pilnā apmērā, nevis domāt par savu ienākumu

slēpšanu.

Papildus valsts pensijām ieviest citus pensiju veidus:

- darba devēja pensijas;
- privāto pensiju fondu.
- Izstrādāt un ieviest likumus:
- 'Par privātajiem pensiju fondiem';
- 'Par privāto pensiju fondu valsts uzraudzību';
- 'Par sociālās apdrošināšanas maksājumiem'.

Valdība regulāri veiks minimālo algu, pensiju un pabalstu indeksāciju atbilstoši dzīves dārdzības pieaugumam, kā arī īstenos pilnas pensijas izmaksu strādājošiem pensionāriem.

Pilnveidojama likumdošana par nodarbinātību.

Bezdarbniekiem tiks dota iespēja iesaistīties sabiedriskajos darbos, tajos nostrādāto laiku ieskaitot kopējā darba stāžā. Par svarīgu bezdarba mazināšanas faktoru uzskatāma bezdarbnieku pārkvalificēšana un izglītošana, saskaņojot to ar tautsaimniecībā nepieciešamo nozaru attīstību.

Demogrāfiskās situācijas atveseļošanai valsts veiks ilglaicīgu pasākumu kompleksu.

Nekavējoties tiks izstrādāta un īstenota 'Mātes un bērna atbalsta programma', kuras ietvaros maznodrošinātas un daudzbērnu ģimenes pēc atvieglotiem noteikumiem saņems nepieciešamo materiālo palīdzību.

Sievietei viņas bērna audzināšanas laiks līdz skolas vecumam tiks ieskaitīts darba stāžā.

Izveidot sabiedrisku nacionālo fondu Latvijas jauno un daudzbērnu ģimeņu kreditēšanai un atbalstam, latviska dzīves veida attīstībai. Uzskatām, ka ģimeņu aizsardzību var veikt, nosakot nodokļu atvieglojumus, pārstrukturējot vispārējos un mērķētos pabalstus ģimenēm. Nodrošināt ģimenes sociālo aizsardzību, kā arī ģimenes plānošanas programmu valsts finansējumu.

Invalīdiem garantējamas visas tiesības, kas noteiktas ANO 'Invalīdu tiesību deklarācijā', kuru Latvija akceptējusi 1990.gada maijā.

Valsts programmu ietvaros īstenot invalīdu sociālo rehabilitāciju (darbā iekārtošanu, nodrošināšanu ar kompensatorām ierīcēm, uzņēmējdarbības veicināšanu (invalīdu arteļi).

Valsts vara un drošība

Ārlietas

Valdības ārpolitiskās darbības mērķis ir padarīt neatgriezenisku un stiprināt Latvijas valsts neatkarību, aizstāvēt pilsoņu un iedzīvotāju intereses un veicināt valsts saimniecisko attīstību, veidojot attiecības ar citām valstīm uz līdzvērtīgu partnerattiecību principa pamata, kā arī aktīvi iesaistoties starptautisko organizāciju darbībā.

Valdības galvenie uzdevumi ārpolitikā ir:

Nodrošināt tālāku integrāciju Eiropas Savienībā. Saskaņot likumdošanu, veikt citas izmaiņas ekonomiskajā un finanšu politikā, kā arī pārējās valsts un sabiedrības dzīves sfērās atbilstoši ES standartiem, vienlaicīgi ievērojot nacionālās intereses un pilsoņu labklājības nodrošināšanu.

Iestāšanās periodā, piedaloties atbildīgajām valsts un pašvaldību institūcijām, sagatavot rīcības programmu iedzīvotāju un uzņēmēju informēšanai, sagatavošanai un aizsardzībai.

Attīstīt Baltijas valstu politisko, drošības un saimniecisko sadarbību, padziļināt attiecības ar Ziemeļvalstīm, tādējādi veidojot vienotu ekonomisku un kultūrpolitisku telpu šajā reģionā.

Pastiprināt saimniecisko interešu nozīmi ārpolitikā. Veidot ārējai tirdzniecībai labvēlīgus ārpolitiskos un starptautiski tiesiskos apstākļus. Veicināt ārzemju kapitālieguldījumus, kā vienu no svarīgākajiem valsts ekonomiskās attīstības un saimnieciskā uzplaukuma faktoriem. Veidot eksporta un tranzīta politiku, atbilstoši valsts ekonomiskajām interesēm. Iesaistīties GATT (Vispārējā vienošanās par tarifiem un tirdzniecību) un WTO (Pasaules tirdzniecības organizācijā).

Turpināt virzību uz NATO, kā vienīgo reālo drošības garantu transatlantiskajā telpā. Šī mērķa īstenošanai turpināt aktīvu starpvalstu sadarbību programmas 'Partnerattiecības mieram' ietvaros. Veicināt Latvijas lielāku ieguldījumu starptautiskajos miera uzturēšanas pasākumos.

Turpināt veidot stabilas kaimiņattiecības ar Krieviju, paplašinot pastāvošo sadarbību uz savstarpējās ieinteresētības un izdevīguma principiem, pilnveidojot līgumtiesisko bāzi. Turpināt sarunas ar Krieviju robežas noteikšanā saskaņā ar starptautiskajām normām, ņemot vērā vēsturiskos apstākļus un Latvijas pilsoņu īpašumtiesiskās intereses. Aicināt Krieviju atzīt 1940. gada okupācijas faktu.

Turpināt aktīvu darbību ANO, Eiropas Padomē, RES un citās starptautiskajās organizācijās.

Turpināt padziļināt divpusējās attiecības ar ASV, Rietumeiropas un Centrāleiropas valstīm, dodot savu ieguldījumu Transatlantiskās sadarbības tālākā attīstībā.

Aktīvi veicināt latviešu trimdinieku un to pēcnācēju atgriešanos Latvijā.

Valsts aizsardzība

Valsts aizsardzības sistēma tiks veidota, pamatā orientējoties uz Latvijas aizsardzības struktūru optimizāciju, kā arī iesaistīšanos Eiropas un pasaules kolektīvajās drošības sistēmās. Kā aktuālākais solis šajā virzienā ir uzskatāms Baltijas valstu kopējās aizsardzības sistēmas izveidošana un aktīva darbība programmas 'Partnerattiecības mieram' ietvaros.

Valsts aizsardzības sistēmas tālākai izveidošanai un nostiprināšanai nepieciešams:

- veidot obligāto valsts dienestu kā militārās pamatapmācības bāzi, militāro apakšvienību specifisko uzdevumu pildīšanā obligātā dienesta karavīrus iesaistot tikai obligātā dienesta pēdējos 3 – 6 mēnešos, paralēli tam samazinot obligātā dienesta laiku;
- veidot aktīvus sauszemes un jūras bruņotos spēkus, pakāpeniski ieviešot

- profesionalizāciju NBS mobilajos formējumos;
- teritoriālās aizsardzības sistēmu veidot, balstoties uz Zemessardzes struktūru;
- iesaukumu, rezervju uzskaiti un apmācību risināt uz pastāvošo Zemessardzes apakšvienību bāzes, pabeidzot valsts dienesta pārvalžu reorganizāciju;
- samazināt Aizsardzības ministrijas kā politiskās vadības un kontroles iestādes apjomu, būtiski samazināt Aizsardzības ministrijas atestēto ierēdņu skaitu;
- veikt Nacionālo bruņoto spēku sakārtošanu un pilnveidošanu, orientējoties uz NATO valstu strukturālajiem un taktiskajiem principiem, nodrošināt NBS spēju sadarboties ar NATO un citu starptautisko Rietumu drošības sistēmās ietilpstošajiem bruņotajiem spēkiem;
- apmācības sistēmas pamatprincipos ietvert Nacionālo bruņoto spēku karavīru sagatavošanu autonomai cīņai bataljonu, rotu, vadu un atsevišķu grupu sastāvā, nezaudējot vadību;
- veidot vienotu, stingru atestācijas sistēmu visiem Nacionālo bruņoto spēku virsniekiem un instruktoriem;
- nostiprināt disciplīnu Nacionālo bruņoto spēku apakšvienībās, vēršoties pret ārpusreglamenta attiecībām un citām apakšvienību iekšējam morālajam klimatam kaitējošām parādībām, paaugstināt komandieru un virsnieku atbildību par disciplīnas pārkāpumiem viņiem pakļautajās apakšvienībās.

Kā prioritāros virzienus bruņoto spēku nostiprināšanā noteikt:

- robež aizsardzību, orientējot to uz "Zaļās" austrumu, dienvidaustrumu un jūras robežas apsardzību, pakāpeniski nododot robežkontroles funkcijas reformētās Imigrācijas policijas pārziņā;
- Zemessardzi;
- Baltijas bataljona sagatavošanu.

Pastiprināt darbu ar mērķi paaugstināt prestižu dienestam bruņotajos spēkos, tai skaitā attīstīt esošās un veidot citas jaunatnes militāri patriotiskās audzināšanas formas.

Iekšējā drošība

Apzinoties situācijas nopietnību, valdība nekavējoties īsteno enerģisku pasākumu kompleksu noziedzības apkarošanai kā būtisku un neatliekamu nacionālās drošības politikas sastāvdaļu. Tiks izstrādāta valsts koncepcija noziedzības apkarošanā, paredzot tajā arī politiska, ekonomiska un sociāla rakstura pasākumus.

Visā valsts teritorijā iekšlietu iestādēs tiks izveidota vienota sakaru un informatīvās bāzes sistēma, nodrošinot tās praktisko izmantošanu visās tiesībsargājošās struktūrās atbilstoši to kompetencei.

Robežapsardze tiks iesaistīta noziedzības apkarošanā uz Latvijas robežas, piešķirot tai attiecīgas pilnvaras un nodrošinot ar nepieciešamo materiālo bāzi.

Lai noziedzības apkarošanai plašāk piesaistītu Zemessardzi, tiks piedāvātas izmaiņas likumdošanas aktos, paredzot konkrētas sadarbības formas starp policiju un Zemessardzi un novēršot pašreizējās pretrunas.

Steidzami tiks izstrādāts un īstenots izglītības pasākumu plāns, lai sagatavotu darbam tiesībaizsardzības sistēmā nepieciešamo juristu un citu speciālistu skaitu. Īpašs sociālo

pasākumu kopums paredzēts, lai nodrošinātu kadru stabilitāti tiesībsargājošās struktūrās. Iekšlietu sistēmā dienējošajiem tiks izstrādāts sociālo garantiju komplekss atbilstoši Eiropas Savienībā pieņemtajiem standartiem.

Tiks pabeigta ieslodzīto progresīvās sodu izciešanas, nepilngadīgo likumpārkāpēju pāraudzināšanas, sabiedriski bīstamo psihiski slimo ārstēšanas, kā arī šo kategoriju sociālās rehabilitācijas sistēmas izveide.

Īpašs pasākumu komplekss tiks īstenots, lai uzsāktu organizētās noziedzības pastiprinātu apkarošanu. Tā ietvaros:

- krimināltiesībās tiks pastiprināta atbildība par darbību organizētā noziedzīgā grupā, atzīstot šādu darbību par sevišķi bīstamu noziegumu un paredzot par to augstus soda mērus;
- tiks pastiprināta atbildība par kontrabandu, nodokļu nemaksāšanu un korupciju;
- tiks izstrādāta un ieviesta praksē liecinieku un cietušo garantētas aizsardzības sistēma, lai pasargātu šīs personas no izrēķināšanās;
- likumdošanā tiks iestrādāti noteikumi, kādi piemērojami tām personām, kas, kaut arī pašas iepriekš darbojušās noziedzīgās grupās, piekritušas sniegt liecības par šādu grupu darbību;
- tiks sagatavots likums par valsts un dienesta noslēpumu, garantējot visas pārējās informācijas atklātību;
- valdība iestāsies par kriminālatbildības pastiprināšanu tiem tiesībaizsardzības darbiniekiem, kas tīši izpauž valsts vai dienesta noslēpumu;
- tiks izveidota Organizētās noziedzības apkarošanas komiteja, kas koordinēs un vadīs šīs noziedzības apkarošanu visā valsts teritorijā;
- valdība pilnveidos visu tiesībsargājošo struktūru sadarbību organizētās noziedzības apkarošanā, iesaistot tajā arī citas valsts institūcijas;
- tiks veikti pasākumi un izstrādātas atbilstošas likumu normas, kam jānodrošina noziedzīgā ceļā iegūtā īpašuma un finanšu līdzekļu atgūšana neatkarīgi no to atrašanās vietas un izmantojuma veida.

Lai efektīvāk apkarotu terorisma, narkobiznesa, nelegālās imigrācijas u.tml. problēmas, intensīvi tiks pilnveidoti sakari ar citu valstu un starptautiskajām tiesībsargājošām organizācijām.

Kontroles pastiprināšana, ierobežojot nelegālo imigrantu iekļūšanu valstī, kā arī atklājot un deportējot iekļuvušos. Pabeigt nelegālo imigrantu uzturēšanās centra ierīkošanu Olainē, nostiprināt un pilnveidot Imigrācijas policiju. Īstenot stingru pretimigrācijas politiku, ieviest un sakārtot nepilsoņu personu apliecinošo dokumentāciju un izveidot datorizētu ceļotāju plūsmas kontroli uz robežas.

Pilsonības un imigrācijas departamenta un Naturalizācijas pārvaldes pašreizējo funkciju saglabāšana, nodrošinot ierēdņu darbu atbilstoši likumam.

Izstrādāt programmu cilvēku un īpašuma aizsardzībai no uguns un stihiskām nelaimēm, valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestu veidot par galveno un atbildīgo institūciju šajā jomā, nostiprināt ugunsdzēsības materiāltehnisko bāzi, it sevišķi lauku rajonos.

Sekmēt brīvprātīgo ugunsdzēsības biedrību attīstību laukos.

Tiesību sistēma

Valdība turpinās iesāktās reformas tiesu varas nostiprināšanā, tiesību un tiesiskās informācijas sistēmas sakārtošanā, ievērojot minētos nosacījumus un atceļot vēl arvien spēkā esošās padomju tiesību normas.

Valdība apņemas īstenot šādus uzdevumus tiesību sistēmas sakārtošanā:

- tiesību aktu tuvināšana Eiropas standartiem, ievērojot Latvijas Republikas tiesisko pēctecību un Latvijas dekolonizācijas īpatnības;
- pilnveidojams likumu jaunrades darbs, uzlabojot projektu juridisko ekspertīzi un saskaņojot tos ar spēkā esošajiem likumiem tiesību sistēmas ietvaros, šim nolūkam papildināms finansējums kvalificētu lietpratēju iesaistīšanai likumu jaunrades un tiesību sistēmas sakārtošanas jomā;
- Administratīvā procesa likuma, Civilprocesa kodeksa, Kriminālkodeksa, Kriminālprocesa kodeksa, Administratīvo pārkāpumu kodeksa, Sodū izpildes kodeksa un Komerclikuma projektu savstarpēja saskaņošana, pilnveidošana un iesniegšana Saeimā. Pretkorupcijas un organizētās noziedzības apkarošanas tiesību aktu pilnveidošana, pirmkārt, īpašuma deklarēšanas principu noteikšana un ieviešana;
- grozījumi likumos, kas paātrinātu atjaunoto īpašuma tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatās un samazinātu šā procesa birokrātiskos šķēršļus;
- brīvo juridisko profesiju darbību regulējošie tiesību akti pilnveidošana, lai paaugstinātu juristu atbildību un kvalifikāciju un samazinātu organizētās noziedzības ietekmi šo profesiju pārstāvju aprindās.

Valdības uzdevumi tiesu sistēmas nostiprināšanā:

- pēc Satversmes tiesas izveidošanas valdībai jānodrošina tās reālās darbības iespējas;
- jāizveido tiesu juridiskās informācijas sistēmas tīkls;
- nodrošināma tiesu spriedumu izpilde. Paaugstināma tiesu izpildītāju kvalifikācija un atbildība, kā arī stingrāk kontrolējama to darbība.
- Valdības uzdevumi Tieslietu ministrijas pakļautībā un pārraudzībā esošo iestāžu darbības uzlabošanā:
- pilnveidojama oficiālās tiesiskās informācijas izplatīšana un sakārtojama tās finansēšana;
- turpināma uzņēmumu reģistra reorganizācija – lietu sakārtošana, revīzija, sadarbība ar Valsts ieņēmumu dienestu, lai izveidotu Nodokļu maksātāju reģistru; Uzņēmumu reģistra darbinieku kvalifikācijas un atbildības paaugstināšana;
- vienkāršojama Tieslietu ministrijas struktūra ar nosacījumu, ka tās pakļautībā un pārraudzībā esošajās iestādēs reorganizācija vai likvidācija iespējama tikai tad, ja to pārstrukturēšana veicinās ātrāku un kvalitatīvāku darba rezultātu, vai šo iestāžu uzdevumi ir sasniegti, vai nav sasniedzami.